

Nepcommando krijgt échte commando's achter zich aan.

Jacob Klaver en Sander de Vries: 'Die pseudo-commando's, die pik je er zo uit!'

Ze staan met hun groene baret bij herdenkingen, lopen zo de Vierdaagse of leiden - volgehangen met nepmedailles - buitenlandse veteranen rond. Toch zijn ze nooit echt commando geweest. De échte commando's starten een offensief.

DOOR JELLE BOONSTRA

'Als iemand aan een herdenking wil meedoen en zegt: ik ben een commando, dan checken we dat', zegt voorzitter Sander de Vries van de Commissie Coördinatie Commandoverenigingen in Nederland. Als er iemand opduikt die er niet thuishoort, vraagt hij vriendelijk of zo'n 'pseudo' z'n groene baret in het vervolg wil afzetten.

Ze duiken overal op, de mannen (vaak vijftigers en zestigers) die doen alsof ze bij dit elitekorps van de krijgsmacht horen. Bij de Dodenherdenking kijken ze eerbiedig naar de grond naast de grafkransen. Zelfs bij de Nationale herdenking op de Dam gebeurde dat. Of ze

paraderen mee tijdens het Bevrijdingsdefilé op 5 mei in Wageningen, of met de borst vol medailles op Veteranendag.

De echte commando's ergeren zich daar aan. De groene baret is de bekroning van de topzware commando-opleiding, ter voorbereiding van (vaak) geheime operaties in het buitenland. Het korps kreeg dit jaar de Militaire Willemsorde. Daarmee wordt het voor 'wannabes' kennelijk nog aantrekkelijker te pronken met andermans veren.

De maat was helemaal vol toen in Salland afgelopen jaar een rouwadvertentie verscheen, compleet met het commandowapen en de spreuk *Nunc aut nunquam* (Nu of nooit).

"De weduwe vroeg of we als commando's nog iets gingen doen, een dodenwacht vormen, en of z'n maten van toen ook nog wilde komen. We hebben de naam uitgezocht, maar hij was nooit commando geweest", zegt De Vries. Zijn secretaris Jacob Klaver lacht meewarig. "Sneeu voor de weduwe, we wilden haar niet confronteren met de feiten - daarom hebben we gezegd dat het druk was en dat helaas niemand kon."

Het komt steeds vaker voor. Het is simpel geregeld: je kunt een groene baret inclusief insigne vinden op Markplaats. Ook dragen neppers op Veteranendag vaak een 'torretje' - het speldje voor oud-commando's.

In de aanloop van de meihedenkingen en het defilé in Wageningen zijn de échte commando's een offensief gestart. Iedereen met een ontorechte groene baret wordt publiekelijk op de schouder getikt. Het publiek moet maar eens weten dat er veel nepcommando's zijn; tientallen, honderden misschien.

Hoe zie je verschil tussen een echte en een pseudo? De Vries: "Wij pikken ze er zo uit, je moet aan de zwaarste eisen voldoen om in zo'n korps thuis te horen." Dat vergt een bijzondere instelling en dat zie je in lijf en leden en in het gedrag terug. "Als iemand staat te snoeven en grote verhalen vertelt is het meestal géén commando. Die zijn gewend bescheiden te zijn."

Dat is ook wat ons zo ergert, die blablabla, die grote verhalen, waar niks van klopt." Pseudo's drongen zelfs door tot in de vereniging, als bestuurslid. Na 'Salland' checken ze nu elke nieuwe aanmelding als lid. Op een afgesloten Facebookpagina zetten ze foto's van overtreders. Met naam en toenaam. Niet openbaar. "Het is vervelend, maar vooral ontzettend zielig als iemand net doet of hij bij ons hoort." De ergste? "Dat is de man die zich uitgeeft als luitenant-kolonel b.d.. Die is gids in een bus waarin Engelse veteranen of weduwen door Nederland worden gereden, langs de plekken van de gevechten; met prachtige verhalen over zijn eigen inzet. Alleen: niemand kent hem."

